

Espai Picasso

Picasso i la ceràmica

Espai Picasso

Picasso

▲ Picasso decorant una de les seves ceràmiques, amb càntrils al fons
Foto: Roberto Otero
Any 1966

Picasso i la ceràmica

Des de l'any 1946 al 1952 Pablo Picasso es va dedicar d'una forma molt intensa a la ceràmica, matèria que va seguir treballant fins a finals dels anys seixanta. El genial artista es va entusiasmar amb aquest nou material quan va visitar els tallers terrissaires de Vallauris (França), un petit poble de la Provença proper a Cannes, on ja es feia ceràmica des d'abans de l'època romana.

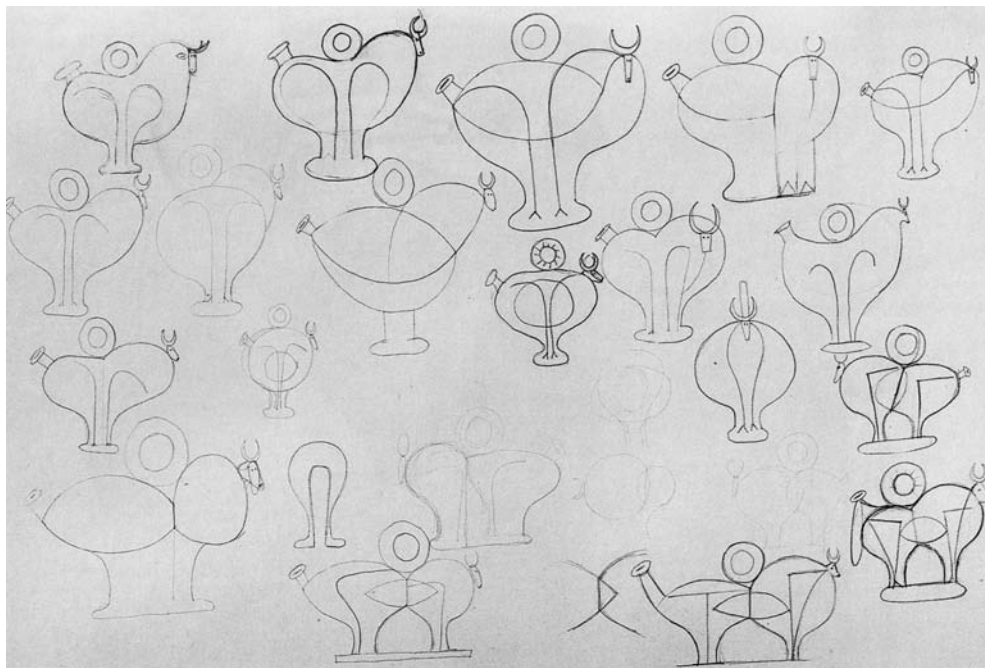
Picasso va entrar en contacte amb el matrimoni Ramié, propietari del taller Madoura, amb el qual va endegar una interessant i extensa producció ceràmica que va revolucionar totalment el petit centre productor de Vallauris, quins tallers passaven per moltes dificultats, degut a la disminució de les vendes de la terrissa tradicional. Amb la presència de Picasso es va relançar totalment la ceràmica d'aquesta localitat, assolint aquells anys una autèntica "edat d'or".

Dins la producció ceràmica de Picasso, trobem uns dissenys molt espontanis i directes, fets sovint sobre peces del repertori tradicional, com plats, safates, gerros o càntrils, aprofitant les formes de les peces per decorar-los com places de braus, animals, cares, etc. amb un traç de gran simplicitat i molta efectivitat. Es tracta d'una ceràmica essencialment "pictòrica", ja que en la majoria dels casos la intervenció de l'artista es limita a la decoració de la peça.

Els càntirs de Picasso

Els càntirs conformen una part molt interessant de la producció de Picasso, ja que aquests atuellis li eren ben familiars de la seva època viscuda a Espanya i Catalunya, però no tant a França, on els càntirs són poc comuns, excepte al sud del país. L'artista aprofita la forma dels diferents càntirs per donar-los-hi la caracterització de persones o animals, com caps d'home, de dona, peixos i ocells pintats amb molta gràcia, simplicitat i enginy.

El fet que es tracti de peces d'edició (en sèries numerades) ha facilitat l'accés d'aquestes obres a col·leccionistes i museus d'arreu del món, com és el cas del Museu del Càntir d'Argentona, que agraeix a les persones que amb les seves aportacions han fet possible que el seu públic pugui gaudir de les obres d'un dels artistes més genials de la història de l'art.

▲ Esbossos de càntirs de brau

▲ Càntir "cap femení"
1952
32,5 x 38 cm
Dipòsit Sra. Ma. Lluïsa Salvà
N.I. 1.824

▲ Càntir "cap masculí"
1952
32,5 x 38 cm
Donació família Esteve-Ventós
N.I. 2.854

▲ Càntir "peix"
1952
12 x 19 cm
Dipòsit Sr. Ramon de Santiago
N.I. 2.870

► Càntir "ocell"
1953
20 x 30,5 cm
Dipòsit Sra. Rosa Masó
i Sr. Mateu Piñol
N.I. 2.871

Bibliografia bàsica

Batlloori, A. i Llubià, Ll. «Ceràmica Catalana Decorada». Ed. Vicenç Vives, 1974.

Casanovas, M.A. «La Ceràmica Catalana». Ed. Els llibres de la frontera, 1984.

Cirici, Alexandre. «Ceràmica Catalana». Editorial Destino, 1977.

Clavell i Nogueras, Jaume. «La Xarbotada». Museu del Càntir d'Argentona, 1976

Clavell i Nogueras, Jaume. «Argentona. Història i Records». Ajuntament d'Argentona, 1990.

Corredor, J. i Gumí, J. «Ceràmica Popular Catalana». Edicions 62, 1978.

Espinàs, J.M. i Forcano, E. «Festa Major». Editorial Destino, 1976.

Favelac, P.M. «Poteries Rustiques». Ch. Massin, 1996.

Guerao, José. «Alfares y Alfareros de España». Ediciones del Serbal, 1988.

Llorens Artigas, J. i Corredor, J. «Ceràmica Popular Española». Editorial Blume, 1982.

Museu del Càntir. «Imatges del Càntir. Catàleg de l'exposició». Museu del Càntir d'Argentona, 2003.

Pillet, Marc. «Potiers et Poteries Populaires en France». Dessain et Tolra, 1982.

Ramié, Georges. «Ceràmica de Picasso». Ediciones Polígrafa, 1984.

Sánchez, Ma Teresa. Botijos. «Museo de la Rioja», 1985.

Sánchez Pacheco, T. «Ceràmica Española». Summa Artis Vol. XLII

Sempere, Emili. «La Terrissa de les Terres de l'Ebre». Emili Sempere, 1982.

Sempere, Emili. «Rutas a los Alfares (España-Portugal)». Emili Sempere, 1982.

Sempere, Emili. «El llibre dels Càntirs». (2 vols.) Edicions Nou Art Thor/Museu del Càntir d'Argentona, 1989.

Sempere, Emili. «La Terrissa Catalana» (Tipologia i Terminologia). Edicions Nou Art Thor. 1985

Sempere, Emili. «Historia y Arte en la Ceràmica de España y Portugal». E. Sempere, 2006

Seseña, Natacha i altres. «Guía de los Alfares de España». Editora Nacional. 1985

Seseña, Natacha. «Cacharrería popular: la alfarería de basto en España». Alianza. 1997

Torres, Pablo. «Cántaros Españoles» (3 vols.) Editorial Artemos. 1982-1984-1985

Revistes

«Butlletí Informatiu de Ceràmica»
Edita: Associació Catalana de Ceràmica.

«Narria. Revista de Estudios de Arte y costumbres Populares»
Edita: Museo de Artes y Tradiciones Populares de la Universidad Autónoma de Madrid.

«Revista Internacional Ceràmica»
Editor: Antonio Vivas.